

Új folyóirat: a SZÍNHÁZ

72 oldalon, tetszetős borítóval, 8 oldalnyi képes melléklettel — megjelent a *Színház* című folyóirat első száma. Főszerkesztő: *Boldizsár Iván*, szerkesztő: *Cs. Török Mária*, munkatársak — a beosztottak szerint — mindenki, akinek van valamilyen kapcsolata a színházzal, a színjátszás elméletével és gyakorlatával. A lap a művészeknek — hozzájuk, általuk, róluk — szól, de ilyenképpen a színházlátogató, a kultúra és a művelődés iránt érdeklődő közönségnek is.

A lap első száma becsülettel szolgálja ezt a törekvést, válogatása mértéktartó, érdeklődése sokrétű. *Nagy Péter* bevezető tanulmányában az elmúlt színházi esztendő eredményeiről, a magyar dráma sajátosságáról, a folyamatoság problémájáról, az új magyar dráma kitörési kísérleteiről és eredményeiről (*Gyurkó, Eörsi, Örkény, Görgy, Hubay* darabjai) szól. Ezt követi a *Magyar játékszín* című rovatban három vitatkozó-elemző írás: *Koltai Tamás: Élő színház vagy klasszikusok végnapjai?*; *Kardos Tibor: Dante a Körszínházban*; *Hermann István: A kolozsváriak vendéggjátéka*. Az *Arcok és maszkok* rovatban *Darvas Iván*ról, az *Egy örült naplójában* nyújtott alakításáról és *Latabárról* olvashatunk — az előbbi mélyebb-gondolatibb, elemző jellegű, az utóbbi színe-

sebb, portrészzerű írás. A *Műhely* rovatban *Bessenyei Ferenc* Bánkról, *Major Tamás* a tanúságtevő színházról elmélkedik.

A lap első negyven oldalát foglalja el ez a — mondjuk így — súlyosabb rész. A hátralevő harminc oldalon a *Fórum és disputa*, *Világszínház*, *Könyvszemle* rovatok következnek. Szóhoz jut itt a színkritika és a díszlet ügye, *Dürrenmatt János* királya, *Gyárfás Miklós* könyve, *Kazimir Károly* műhelynaplója, és a *Theater Heute* rövid kis cikkekcskéje is. A 61. oldalon kapott helyet *Madách Imre—Keresztúry Dezső Csák végnapjai* című drámájának az átdolgozás szellemére jellemző részlete — *Koltai Tamás* tanulmányát, érvelését alátámasztó szándékkal.

Az első szám kiegyensúlyozottsága, sokrétűsége gyakorlott szerkesztésről árulkodik, örömmel töltheti el az olvasót. És várakozással is. Tudja-e a szerkesztőség tartani ezt a sokrétűséget, képes lesz-e ezen belül egy-egy irányban részletesebb-mélyebb vizsgálódásra?

A *Színházban* régóta esedékes folyóiratot köszönhetünk, s hogy várakozással tekintünk további számai elé, az csak a lap lehetőségeinek realitását, és feladatainak, „szerepkörének” fontosságát bizonyítja.

H. B.